

## **A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !**

A Fővárosi Ítéltábla a felperesnek, a Bana és Téglássy Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Bana Grácia ügyvéd) által képviselt alperes ellen, határozat megtámadása iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2008. május 5. napján kelt, 29.P.25.820/2007/8. számú ítélete ellen, az alperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyalás mellőzésével - meghozta a következő

### **í t é l e t e t :**

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, a fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Az alperes által le nem rótt 7.000 (hétezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

### **I n d o k o l á s :**

A felperes módosított keresetében az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. (továbbiakban Etv.) 10. § (1) bekezdésére hivatkozással kérte, hogy a bíróság semmisítse meg az alperes 2007. január 23. napján megtartott közgyűlésén hozott, a felperes személyére vonatkozó határozatát, és a felperes képviseleti jogát állítsa vissza. Kérelme indokául előadta, hogy a közgyűlés összehívására szabálytalanul került sor, ugyanis azon olyan tagok vettek részt, akik a korábbiakban már kizárásra kerültek az egyesületből. A felperes keresetében hivatkozott arra is, hogy az elnök visszahívását a tagok részére megküldött napirend nem tartalmazta.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a közgyűlés megtartása törvényes keretek közt zajlott, így az ott meghozott határozatok megalapozottak és megfelelnek mind az alapszabályban, mind a jogszabályokban foglaltaknak. Előadta, hogy a felperes által hivatkozott tagok kizárása érvénytelen, így ők jogszerűen vettek részt a közgyűlésen. Az alperes nem vitatta, miszerint az elnök visszahívása nem szerepelt az eredetileg meghirdetett napirendek között.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével az alperes 2007. január 23. napján megtartott közgyűlésének szám nélküli, a felperest elnöki tisztéből visszahívó határozatát megsemmisítette, a felperes képviseleti jog visszaállítására irányuló kereseti kérelmét pedig elutasította. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 21.000 Ft perköltséget. Ítélete indokolásában utalt arra, hogy a felek egyezően előadták, hogy a keresettel támadott határozat nem szerepelt a meghívóban meghirdetett napirendi pontok között, így a határozat súlyos jogsértő jellegére az elsőfokú bíróság az Etv. 10. § (1) bekezdése és az alperes alapszabályának 7. § 3.2 pontja alapján a támadott határozatot megsemmisítette.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a költségviselésre vonatkozó része ellen az alperes fellebbezéssel élt, melyben annak Pp. 80. § (1) és a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján történő megváltoztatását kérte. Álláspontja szerint az ítélet perköltség viselése tekintetében tényállás ellenes és megalapozatlan, valamint nem állapítható meg, hogy a perköltség összege pontosan milyen tételekből tevődik össze. Kérelme indokául előadta, hogy már az első tárgyaláson elismerte a kereseti kérelemben írt határozat törvénysértő jellegét, mely elismerést a támadott ítélet indokolása is tartalmaz. Mindebből az alperes azt a következtést vonta le, hogy a perre okot nem adott, ezért a perrel felmerült költségek viselésére a felperest kérte kötelezni.

A felperes ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az alperes fellebbezésének korlátai között, azaz az ítéletnek az alperest a kereseti illetékben marasztaló rendelkezése kérdésében vizsgálta felül.

A Pp. 78. § (1) bekezdése szerint a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a peresztes felet kell kötelezni; ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a 80-83. §-ok eltérően rendelkeznek, vagy a törvény egyéb kifejezett rendelkezéssel a költséget a per eldöntésétől függetlenül másnak a terhére rója.

A Pp. 80. § (1) bekezdése alapján, ha az alperes a perre okot nem adott, és a követelést az első tárgyaláson azonnal elismeri, az alperes költségében a felperest kell elmarasztalni.

A Pp. 80. § (1) bekezdésében foglalt szabály két konjunktív feltételt tartalmaz, nevezetesen, hogy az alperes a perre okot nem adott, és az első tárgyaláson azonnal elismerte a felperes követelését. Azt a tényt, hogy az alperes mikor szolgáltat okot a perre, a bíróság az eset összes körülményeinek mérlegelésével határozza meg. Annak megállapításánál, hogy az alperes okot adott-e a perre, a bíróságnak teljes körűen vizsgálnia kell a perindítást megelőző folyamatot. Az alperes akkor nem ad okot a perre, ha semmi olyat nem tesz, aminek nyomán a perindítás szükségessé válik, másfelől mindent megtesz annak érdekében, hogy a felek közötti vita perindítás nélkül elintézhető legyen.

A jelen esetben a felperes keresetében a társadalmi szervezet határozatának megsemmisítését kérte az Etv. 10. § (1) bekezdésére hivatkozással. Az alperes tagjainak többsége által hozott döntésekkel szemben az Etv. a kisebbség számára a bíróság igénybevételeinek lehetőségét teremti meg. Nincs azonban jogszabályi akadálya annak, hogy a társadalmi szervezet döntést hozó szerve a saját határozatát - bármely okból - saját maga megváltoztassa, vagy hatályon kívül helyezze az eljárási rend betartásával. Ilyen tárgyú intézkedést azonban az alperes nem hozott.

A jelen esetben az alperes a 2007. augusztus 22. napján érkezett ..... számú beadványában - ügygondnoka útján - a felperes keresetének elutasítását kérte. Ezen irányú kérelmét a 2008. április 17-én érkezett ..... számú előkészítő iratában is megismételte, majd a 2008. május 5. napján megtartott tárgyaláson is úgy nyilatkozott, hogy a bíróság a keresetet utasítsa el, és a felperest kötelezze költségviselésre. Tény, hogy ezen a tárgyaláson az alperes képviselője előadta: nem vitatja, miszerint a 2007. január 23. napján tartott közgyűlésen az elnök visszahívása az eredeti napirendi pontok között nem szerepelt. Tehát az alperes elismerte, hogy a közgyűlés összehívására nem szabályszerűen került sor, mivel a társadalmi szervezet megsértette az alapszabályában írt kötelezettségét.

Az elsőfokú bíróság mindezekre tekintettel helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a perbeli esetben a perköltség viselés kivételes szabálya alkalmazhatóságának együttes feltételei nem valósultak meg, mert az alperes a perre okot szolgáltatott, és a követelést az első tárgyaláson nem ismerte el, így helytálló azon döntése, miszerint a Pp. 78. § (1) bekezdésére figyelemmel a teljes perköltség megfizetésére - mely az ítélet indokolása szerint a felperes által lerótt kereseti illetéket tartalmazza - az alperest kötelezte.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helyben hagyta.

Az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2009. december 9.

. Lizák Tibor sk.  
a tanács elnöke  
. Molnár Ágnes sk.  
sk.  
előadó bíró

Dr. Merőtey Anikó  
bíró

A kiadmány hitelül:

Réczi Imréné  
bíróági ügyintéző